

A Study of the Relationship among Secondary School Students' Learning Styles, Attitudes and Learning Outcomes Regarding Visual Arts Class

Sema KARA*

Received date: 22.12.2019

Accepted date: 13.04.2020

Abstract

The purpose of the present study was to analyze secondary school students' learning outcomes and attitudes of Visual Arts Class in terms of their learning styles, gender, and grade levels. The research was carried out based on the causal-comparative research pattern. Through the convenience sampling method, 211 secondary school students studying in some schools in the city center of Konya were randomly selected and included in the study. 'Learning Styles Inventory,' 'Visual Arts Lesson Achievement Scales' and 'Visual Arts Lesson Attitude Scale' were used as data collection tools. Data were analyzed using an independent sample t-test and one-way analysis of variance. According to the results obtained, it was observed that female students' attitudes and achievement scores towards Visual Arts Class were higher than male students' scores. Sixth and seventh-grade students' Visual Arts Course attitudes were higher than the eighth-grade students' average scores. As a result of the research, it is observed that the students who had "placing" and "changing" learning styles had significantly higher scores than the students who had "assimilating" and "decoupling" learning styles. It was determined that as the parental education level increased, students' Visual Arts Class mean scores of achievement and attitude increased. Based on the results, some suggestions were developed for practice.

Keywords: Secondary school, Visual arts course, Learning styles, Attitude, Achievement

* Kastamonu University, Faculty of Education, Department of Visual Arts Education, Kastamonu, Turkey; karasema02@gmail.com

Ortaokul Öğrencilerinin Görsel Sanatlar Dersine İlişkin Öğrenme Stilleri, Tutumları ve Kazanımları Arasındaki İlişkiler Üzerine Bir Araştırma

Sema KARA*

Geliş tarihi: 22.12.2019

Kabul tarihi: 13.04.2020

Öz

Bu çalışmada, ortaokul öğrencilerinin Görsel Sanatlar Dersi kazanım ve tutumlarının öğrenme stillerine, cinsiyetlerine ve sınıf düzeylerine göre karşılaştırarak incelemesi amaçlanmıştır. Araştırma, nedensel karşılaştırma deseni temel alınarak gerçekleştirilmiştir. Kolayda ulaşılabilir örnekleme yöntemi tercih edilerek; Konya İl merkezinde bulunan bazı okullarda öğrenim gören 211 ortaokul öğrencisi rastgele seçilerek araştırmaya dahil edilmiştir. Veri toplama aracı olarak öğrenme stilleri envanteri, Görsel Sanatlar Dersi kazanım ölçekleri ve Görsel Sanatlar Dersine Yönelik tutum ölçeği kullanılmıştır. Bağımsız örneklem t testi ve tek yönlü varyans analizi kullanılarak veriler analiz edilmiştir. Elde edilen sonuçlara göre, kız öğrencilerin Görsel Sanatlar Dersine yönelik tutum ve Görsel Sanatlar Dersi kazanım puanlarının daha yüksek olduğu gözlenmiştir. Altıncı ve yedinci sınıf öğrencilerinin Görsel Sanatlar Dersi tutumları, sekizinci sınıf öğrencilerinin puan ortalamalarından daha yüksektir. Araştırma sonucunda, “yerleştiren” ve “değiştiren” öğrenme stiline sahip öğrencilerin Görsel Sanatlar Dersi kazanım ve tutumlarının “özümseyen” ve “ayrıştıran” öğrenme stillerine sahip öğrencilerin puan ortalamalarından anlamlı düzeyde yüksek olduğu gözlenmiştir. Ebeveyn eğitim düzeyi yükseldikçe öğrencilerin Görsel Sanatlar Dersi kazanım ve tutum puan ortalamalarının arttığı belirlenmiştir. Elde edilen sonuçlar dikkate alınarak uygulamaya yönelik birtakım öneriler geliştirilmiştir.

Anahtar kelimeler: Ortaokul, Görsel sanatlar dersi, Öğrenme stilleri, Tutum, Kazanım

* Kastamonu Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Kastamonu, Türkiye; karasema02@gmail.com

1. Giriş

Platon'dan başlayarak, çağlar boyunca öğrenme süreçleri incelemiş olanlar, sanatın eğitim sürecinde önemini vurgulamışlardır. Sanat eğitimi, müzik, dans, tiyatro ve görsel sanatlar disiplinlerindeki eğitimi ifade eder. Güzel sanatlarda gerçekleştirilen faaliyetlerin ve katılımın tüm akademik alanlarda öğrenmeyi geliştirmede anahtar bir unsur olduğu inancını büyük ölçüde destekleyecek yeterli düzeyde veriler bulunmaktadır. Beyin araştırmalarından elde edilen kanıtlar, güzel sanatlara katılımın eğitim sürecine faydalı olmasının birçok nedeninden yalnızca biridir. Sanat, ince motor becerilerinden yaratıcılık ve iyileştirilmiş duygusal dengeye kadar geniş bir fayda yelpazesi üreten sinir sistemleri geliştirmektedir (Eisner, 2001; Furnham ve Chamorro-Premuzic: 2004; Hurwitz ve Day, 1995; Lawrence, Ntelioglou ve Milford, 2020; Newton, 2015; Riener ve Willingham, 2010; Tyler ve Likova, 2012; Winner ve Hetland, 2000; Yılmaz ve Sünbül, 2003; Yurt ve Sünbül, 2012). Tüm bunlara ilaveten güzel sanatlar öğrencilere özgüven, motivasyon, estetik farkındalık, kültürel maruz kalma, yaratıcılık, gelişmiş duygusal ifade, sosyal uyum ve çeşitliliğin takdir edilmesi gibi akademik olmayan faydalar da sağlar.

Güzel sanatlarda etkili bir eğitim, öğrencilerin baktıklarını görmelerini, dinlediklerini duymalarını ve dokunduklarını hissetmelerini sağlar. Güzel sanatlara katılım, öğrencilerin zihinlerini basılı metnin sınırlarının ötesinde ya da ispat edilebilir olanın kurallarının ötesine uzatmasına yardımcı olur. Sanat zihni kesin bir kesinlikten kurtarır. Bugün toplumumuzun karşılaştığı sayısız sorun için birden fazla çözüm aramanın, bulmanın ve geliştirmenin temelinde sanatı görürüz. Sanatın incelenmesiyle öğretilen bu süreçler, insan varlığının günlük işlerinde mevcut belirsizlikler ve belirsizliklerle başa çıkma toleransının geliştirilmesine yardımcı olmaktadır (Eisner, 2001).

1.1. Görsel Sanatlar Dersinde Kazanım ve Tutumlar

Görsel sanatlar eğitimi, öğrencilerin tüm öğrenme alanlarının gelişimine katkıda bulunan, sanat ve estetik duyarlılığı, görsel bilgi, beceri ve değerler kazanmalarına katkı sağlayan bir alandır. Öğretim programlarında bir alan olarak görsel sanatlar, öğrencilerin estetik ve sanatsal potansiyelini, değerlerini, ilgilerini ve tutumlarını geliştirmek ve evrensel düzeyde sanatsal faaliyet ve süreçlerinde etkin olmalarını sağlamak için tasarlanmıştır (Visual Arts, 2018). Sanatın tüm alanlarında öğrencilerin hayat boyu duyarlılıkları ve olumlu duyuşsal özellikler geliştirmeleri öğretim programlarının en temel amaçlarından birisidir. Sınav kaygısı ve stresten uzak olarak, öğrenciler sanatı aktif olarak gerçekleştirerek, izleyerek, sergileyerek ve yansıtarak tüm öğrenme alanlarında etkili bir şekilde öğrenebilirler. Bu nedenle tüm ortaokul öğrencilerine çok yönlü ve anlamlı sanat eğitimi sağlamada öğrenci merkezli bir anlayışla oluşturulmuş görsel sanatlar eğitimi program ve uygulamaları oldukça önem arz etmektedir (EDB, 2018).

Öğrencinin yaratıcı deneyimlere özgüvenle yaklaşma yeteneğini geliştirmek için tasarlanan ortaokul Görsel Sanatlar Programı, onları çeşitli ortam, yöntem ve tekniklerle tanıştırır. Bu programın temelinde yapılandırmacı öğrenme yaklaşımıyla öğrencileri çevrelerinin estetik niteliklerine daha duyarlı hale getirmek ve üzerine çizebilecekleri zengin bir deneyim kaynağı sağlamak için temel ilke, kavram, teknik ve uygulamalar sunulmaktadır. Bu düzeyde görsel sanatlar alanının öğretmenleri, resmi öğretim sağlamak ve öğrencilere özgür, yaratıcı ifade fırsatları sunmak arasında bir denge kurmaya çalışmalıdır. Öğrenci merkezli bir yaklaşım temelinde derste tüm öğrenciler boyalar, çok çeşitli çizim malzemeleri, bulunan nesnelere, kil, kağıt ve baskı yapım malzemeleri ile aktif bir şekilde çalışırlar (MEB, 2014). Ortaokul Görsel Sanatlar Dersi Öğretim programı, ilkökul sonrası beşinci, altıncı, yedinci ve sekizinci sınıf öğrencileri için, birey merkezli bir yaklaşımla merkezi aktivite olarak öğrencilerde çizim ile ifade edici, iletişimsel ve işlevsel sanat, tasarım ve beceri alanlarını geliştirmeyi amaçlamaktadır.

Furnham ve Chamorro-Premuzic (2004) öğrenenlerin ilgi, yetenek, zeka ve ilgileri ile sanatsal algı, yaşantı ve becerileri arasında anlamlı ilişkiler olduğunu ileri sürmüştür. Diğer taraftan Indoshi, Wagah ve Agak (2010) tarafından gerçekleştirilen bir çalışmada ortaokul öğrencilerinin sanat derslerine yönelik tutumlarında belirleyici olan faktörler araştırılmıştır. Öğrencilerin daha önceki sanat derslerindeki ön öğrenme yaşantıları, dersin zamanının iyi kullanılmaması, öğrencilerin

ilgi ve öğrenme tercihlerine göre ders aktivitelerinin gerçekleştirilmemesi gibi durumların olumsuz tutumlara yol açtığı görülmüştür.

Catterall, Dumais ve Thompson (2012) Görsel Sanatlar Derslerine öğrenci katılımıyla ilişkili akademik ve bilişsel değişkenleri incelemişlerdir. Araştırmacılara göre okuma alışkanları, okuduğunu anlama becerileri ve diğer derslerdeki başarılar ile Görsel Sanatlar Dersi kazanımları ve tutumları arasında anlamlı ilişkiler söz konusudur.

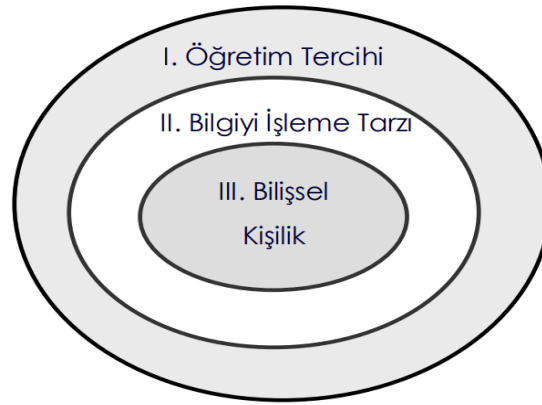
Thomas, Singh, Klopfenstein ve Henry'ye (2013: 23) göre öğrenenlerin Görsel Sanatlar Dersine yönelik ilgi, tutum ve faaliyetleri gerçekleştirme isteğinde zengin öğrenme seçenekleri sağlayan atölye uygulamaları, öğrenci duyuşsal özelliklerine uygun olarak düzenlenmiş okul dışı faaliyetler, öğrenci merkezli bir çerçevede düzenlenmiş öğretim programları, ders içi faaliyetlere ve süreçlerin düzenlenmesinde öğrencilerin ilgi ve tercihlerinin dikkate alınması etkili olmaktadır. Martin, Mansour, Anderson, Gibson, Gregory ve Sudmalis'in (2013) ortaokul ve lise düzeyinde gerçekleştirdiği araştırmada öğrencilerin Görsel Sanatlar Derslerindeki aktivite düzeyleri ile ders içi ve dışı özellikler arasındaki ilişkiler incelenmiştir. Öğrencilerin görsel sanatlara yönelik ön tutumları, okula ilişkin ön duyuşsal özellikler ve bilişsel giriş davranışlarının Görsel Sanatlar Derslerindeki aktivite ve performanslar üzerinde etkili olduğu görülmüştür.

Alanyazında Görsel Sanatlar Dersinin hedeflerinin gerçekleşmesi ile öğrencilerin öğrenme stil, beceri, tutum ve başarıları arasında ilişkiler olduğunu ortaya koyan çalışmalar da söz konusudur (Alter, 2010; Furnham ve Chamorro-Premuzic: 2004; Hurwitz ve Day, 1995; Mercin, 2002; Opoku-Asare, Tachie-Menson ve Essel, 2015). Bu yönleriyle aşağıda öğrencilerin tüm öğrenme alanlarında önemli bir faktör olan öğrenme stillerine açıklık getirilmeye çalışılmıştır.

1.2. Öğrenme Stili

Keefe (1979), öğrenme stillerini biliş, duyuş ve fizyolojik faktörlerin özel bir bileşimi olarak tanımlamaktadır. Bu bileşim, bireylerin öğrenme çerçevesini nasıl algıladığı, öğrenme sürecinde nasıl etkileşime girdiği ve tepki verdiği konusunda önemli bilgiler sunmaktadır. Öğrenme stili, her öğrencinin yeni ve zor bilgileri işlemeyi, birleştirmeyi, içselleştirmeyi ve saklamayı amaçladığında kullandığı genel bir yöntemdir (Dunn ve Dunn, 1992). Gregorc (1985), bireylerin %95'inin özel öğrenme stili tercihleri olduğunu öne sürmektedir. Bu tercihlerin bazıları bireyin kişilik özelliklerinde o kadar baskındır ki bireyler farklı öğrenme durumlarının ortaya koyduğu alternatif stil gereksinimlerini karşılamak için adapte olmakta oldukça zorlanırlar. Öğrenme stillerinin, akademik başarının artırılmasına (Sünbül, 2004) ve öğrenme stratejilerinin etkin bir şekilde kullanılmasına (Yurt, Aydın ve Sahin, 2015) etki eden önemli bir faktör olduğu ifade edilmiştir.

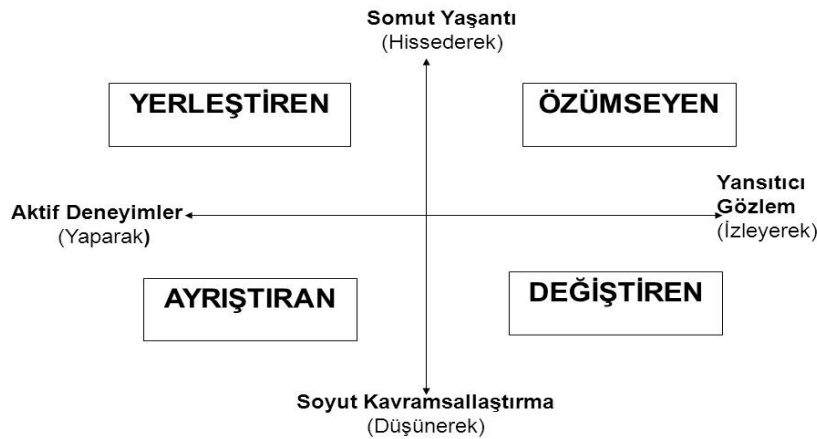
Öğrenme stili modellerinin geliştirilmesine öncülük eden stil kuramları bulunmaktadır. Yapılan kuramsal çalışmalar genel olarak üç döneme ayrılmaktadır. Bu dönemler; 1660-1980 arasındaki dönem, 1980-1990 arasındaki dönem ve 1990 sonrası halen devam eden dönemdir. İlk dönemde stil ile ilgili çalışmaların yoğun olduğu ve aynı kavramlara farklı isimlerin verildiği gözlenmektedir. Bu dönemde, atılganlık / dikkatlilik, bütünsel / sıra izleyen ve iraksak / yakınsak) gibi farklı bilişsel stil sınıflamaları yapılmıştır (Riding ve Cheema, 1991). İkinci dönemde ise stil çalışmaları bir önceki döneme göre azalmıştır. Bu dönemde araştırmaların elde ettiği sonuçların tutarsız olduğu gözlenmiştir. Üç katmanlı soğan modeli, iki boyutlu bilişsel stil modeli ve zihinsel öz-yönetim kuramı bu dönemde stil sınıflamalarında kullanılan yaklaşımlardır (Zhang, 2000). Özellikle, Curry'nin önerdiği üç katmanlı soğan modeli öğrenme stilleri ile ilgili yapılan çalışmalara yön vermiştir (Riding ve Cheema, 1991: 194). Bu modelde, bilişsel stil ve öğrenme stili üç ana başlık altında incelenmiş ve bu başlıklar bir soğanın katmanlarına benzetilmiştir (Şekil 1).

Şekil 1. Curry'nin Modeli (Riding ve Cheema, 1991: 194'den uyarlanmıştır.)

Soğan modelinde birinci katman en dışta yer almaktadır. Bu katmanın gözlenmesi kolaydır ve bireyin tercih ettiği öğrenme ortamını ifade etmektedir. Bu katman değişime en açık katmandır. Çevresel etki ve değişimlere açık olduğundan istikrarlı değildir. Zaman içinde çevresel, duygusal, psikolojik, fiziksel ve sosyolojik faktörlere bağlı olarak değişebilir. Soğan modelinin ikinci katmanı bilgiyi işleme tarzını ifade etmektedir. Bilgiyi işleme tarzı, bireyin bilgiyi özümseme ve içselleştirme yaklaşımını yansıtmaktadır. Bilgiyi işleme tarzının birinci katmana göre daha istikrarlı olduğu ve değişime nispeten dirençli olduğu ifade edilmiştir. Bireylerin bilgiyi işleme tarzlarını değiştirmek için daha fazla çaba göstermek gerekmektedir. Modelin üçüncü katmanı bilişsel kişilik stildir. Bu katmanın çevre ile doğrudan etkileşimi bulunmamaktadır. Bu katman, bireyin bilgiyi özümseme ve uyarlama yaklaşımını yansıtmaktadır. İlk iki katmana göre daha sabit ve kalıcıdır. Doğrudan gözlenemeyen bu katman, bireylerin öğrenme ortamında gösterdiği davranışlar ile belirlenmektedir. Soğan modelinin ikinci katmanına dahil olan ve bireylerin bilgiyi işleme tarzlarını açıklamaya çalışan modellerden biri Kolb'un yaşayarak öğrenme döngüsü ve öğrenme stili modelidir (Atkins, vd., 2001).

Kolb öğrenme stili modeline göre dört temel öğrenme biçimi söz konusudur. Bunlar somut deneyim, soyut kavramsallaştırma, yansıtıcı gözlem ve aktif deneyimdir (Şekil 2). Bu öğrenme biçimleri bir araya gelerek dört öğrenme stilini oluşturmaktadır. Kolb, bu öğrenme stillerini değiştiren, ayırıştırıcı, özümseyen ve yerleştiren olarak isimlendirmiştir. Kolb, bireylerin öğrenme stillerini belirlemek için bir envanter geliştirmiştir. Envanterde, bireylerin öğrenirken tercih ettikleri öğrenme biçimlerini önem sırasına koymaları istenmektedir. Envantere verilen cevaplar değerlendirilerek değiştiren, ayırıştırıcı, özümseyen ve yerleştiren öğrenme biçimlerinden hangisinin bireyde daha baskın olduğu gözlenebilmektedir (Kolb, 1999; Sümbül, 2004b).

Şekil 2. Kolb'ün Öğrenme Stili Modeli (Aşkar ve Akkoyunlu, 1993: 41'den uyarlanmıştır.)

Değiştiren stile sahip öğrenenlerde, yansıtıcı gözlem ve somut yaşantı temelli öğrenme ön plandadır. Bu bireylerin akıl yürütme, anlam çıkarma ve değerlerin farkına varma yetenekleri baskındır. Eylemde bulunmaktan çok gözlem yaparak öğrenmeyi tercih ederler. Öğrenirken duygu ve düşünceleri daha fazla dikkate alırlar. Özümseyerek öğrenenlerde soyut kavramsallaştırma ve yansıtıcı gözlem yetenekleri daha fazladır. Düşünerek ve izleyerek öğrenmeyi tercih ederler. Planlama yapma, model oluşturma, kuram geliştirme ve problemleri tanımlama konusunda daha yeteneklidirler. Ayrıştıran öğrenme stiline sahip bireylerde soyut kavramsallaştırma ve aktif yaşantı yetenekleri ön plandadır. Problem çözme, karar verme, önermelerin mantıksal analizini gerçekleştirme, fikirleri uygulamaya geçirme ve sistematik planlar oluşturma yetenekleri bulunmaktadır. Düşünerek ve yaparak öğrenmeyi tercih ederler. Yerleştiren stile sahip bireyler ise somut ve aktif yaşantı yeteneklerini daha fazla öncelerler. Y yaparak, uygulayarak ve hissederek öğrenmeyi tercih ederler. Yeni planlar oluşturmaktan ve farklı deneyiler yaşamaktan hoşlanırlar. Risk alma, fırsatların peşinden koşma ve eylemde bulunma istekleri ön plandadır. Mantıksal analizlerden ziyade duygusal temelli davranışlara yönelme eğilimleri bulunmaktadır (Kolb, 1984; Balcı ve Sünbül, 2015).

Öğrenenlerin bilişsel, duyuşsal ve psikomotor boyutlardaki bireysel farklılıklarının Görsel Sanatlar Dersinin (GSD) öğrenme ürünlerini ve kazanımlarını etkilediği görülmüştür. Öğrencilerin tutum, ilgi, yetenek, yeterlik, beceri ve ön kazanımları dersin hedeflerinin gerçekleşmesinde belirleyici bir faktör etkisi olarak ortaya çıkmaktadır. Literatürde Görsel Sanatlar Dersine yönelik tutumlar konusunda belirli sayıda araştırmaya rastlanmıştır (Akıncı, 2018; Ferahlıoğlu, Tepecik ve Kalyoncu, 2014; Orhun, 2005; Yanal, 2019). Bununla birlikte Görsel Sanatlar Dersi kazanımları, bu derse yönelik tutumlar ile öğrencilerin öğrenme stilleri arasındaki ilişkileri bütüncül bir yaklaşımla ele alan çalışmaların yetersiz sayıda olduğu görülmüştür. Bu kapsamda araştırmada ortaokul düzeyinde öğrenim gören öğrencilerin demografik özellikleri ve öğrenme stillerine göre Görsel Sanatlar Dersi kazanım ve derse yönelik tutumları incelenmiştir. Bu amaç çerçevesinde araştırmada aşağıdaki sorulara cevaplar aranmıştır.

1. Öğrencilerin GSD'ye yönelik olumlu tutumları ve GSD kazanımları ne düzeydedir?
2. Öğrencilerin GSD'ye yönelik tutum puanlarında cinsiyete bağlı anlamlı bir farklılık var mıdır?
3. Öğrencilerin GSD kazanım puanlarında cinsiyete bağlı anlamlı bir farklılık var mıdır?
4. Öğrencilerin GSD'ye yönelik tutum puanlarında sınıf düzeyine bağlı anlamlı bir farklılık var mıdır?
5. Öğrencilerin GSD kazanım puanlarında sınıf düzeyine bağlı anlamlı bir farklılık var mıdır?
6. Öğrencilerin GSD'ye yönelik tutum puanlarında öğrenme stiline bağlı anlamlı bir farklılık var mıdır?
7. Öğrencilerin GSD kazanım puanlarında öğrenme stiline bağlı anlamlı bir farklılık var mıdır?
8. Öğrencilerin GSD'ye yönelik tutum puanlarında ebeveyn eğitim durumuna bağlı anlamlı bir farklılık var mıdır?
9. Öğrencilerin GSD kazanım puanlarında ebeveyn eğitim durumuna bağlı anlamlı bir farklılık var mıdır?

2. Yöntem

2.1. Araştırma Modeli

Bu araştırma, nedensel karşılaştırma desenine göre şekillendirilmiştir. Bu araştırma deseninde, çalışma grubunda yer alan bireyler arasında gözlenen farklılıkların neden ve sonuçları üzerinde durulmaktadır. Sonuçlara etki edebilecek koşullar üzerinde herhangi bir müdahalede bulunmaksızın araştırma gerçekleştirilmelidir (Büyüköztürk, vd., 2008: 16). Bu araştırmada, nedensel karşılaştırma desenine uygun olarak, GSD'ye yönelik tutum ve kazanım puanları ebeveyn eğitim durumu, cinsiyet ve öğrenme stili değişkenleri dikkate alınarak incelenmiştir.

3.2. Çalışma Grubu

Konya'da il merkezinde ortaöğretim kademesinde faaliyet gösteren özel okullar ve devlet okulları bu çalışmanın hedef evrenini oluşturmuştur. Hedef evrende yer alan okulların tamamına ulaşmak ciddi zaman ve ekip çalışması gerektirmektedir. Ayrıca böyle bir çalışma için önemli bir ekonomik kaynağa ihtiyaç vardır. Karşılaşılan bu durum göz önünde bulundurularak kolayda ulaşılabilir örnekleme yöntemi tercih edilmiştir. Bu doğrultuda, il merkezinde yer alan iki okul seçilerek 211 ortaokul öğrencisine ulaşılmıştır. Çalışmaya katılımda gönüllülük esas alınmıştır. Öğrenciler çalışmanın amacı hakkında bilgilendirilmiştir. Araştırmaya katılımı sağlanan ortaokul öğrencilerinin kişisel bilgilerine göre dağılımı Tablo 1'de gösterilmiştir.

Tablo 1. Ortaokul Öğrencilerinin Demografik Özelliklerine Göre Dağılımı

		F	%
Cinsiyet	Erkek	103	48,8
	Kız	108	51,2
Sınıf	6	71	33,6
	7	78	37,0
	8	62	29,4
Anne eğitim düzeyi	İlkokul	54	25,6
	Ortaokul	54	25,6
	Lise	82	38,9
	Lisans ve lisansüstü	21	10,0
Baba eğitim düzeyi	İlkokul	38	18,0
	Ortaokul	48	22,7
	Lise	84	39,8
	Lisans ve lisansüstü	41	19,4
Toplam		211	100,0

Araştırmaya katılan erkek öğrencilerin oranı %48,8, kız öğrencilerin oranı ise %51,2'dir. Altı, yedi ve sekizinci sınıflarda öğrenim gören öğrencilerin oranı sırasıyla %33,6; %37 ve %29,4 olarak hesaplanmıştır. Öğrencilerin büyük bir oranı annesi (%38,9) ve babasının (%39,8) lise mezunu olduğunu ifade etmiştir.

2.3. Kullanılan Ölçme Araçları

2.3.1. Öğrenme Stilleri Envanteri

Araştırma kapsamında, ortaokul öğrencilerinin öğrenme stillerini incelemek için Kolb (1985) tarafından geliştirilen Öğrenme Stilleri Envanteri kullanılmıştır. Envanterin Türkçe formunun uyarlama çalışması ve Aşkar ve Akkoyunlu (1993) tarafından gerçekleştirilmiştir. Yaşantısal öğrenme kuramı temel alınarak geliştirilen envanterde; somut yaşantı (SY), soyut kavramsallaştırma (SK), yansıtıcı gözlem (YG) ve aktif yaşantı (AY) olmak üzere dört öğrenme tarzı belirlenmektedir. Envanterden alınabilecek en yüksek puan 48, en düşük puan ise 12'dir. Birleştirilmiş puanlama sistemi kullanılarak bireyin öğrenme stili belirlenmektedir. Birleştirilmiş puanlar SK-SY ve AY-YG farklarından ortaya çıkmaktadır. Bu şekilde -36 ile +36 arasında birleştirilmiş puanlar oluşmaktadır. SK-SY farkından hesaplanan negatif puan öğrenmenin somut, pozitif puan ise öğrenmenin soyut olduğunu göstermektedir. AY-YG farkından hesaplanan pozitif puan öğrenmenin aktif, negatif puan ise öğrenmenin yansıtıcı olduğunu göstermektedir. Bireyin elde ettiği birleştirilmiş puanlar 2X2 öğrenme stili diyagramı matrisine yerleştirilerek bireyin öğrenme stili belirlenmektedir. Bu araştırmada envanterin güvenilirliğini belirlemek için alfa

katsayısı kullanılmıştır Envanterin; somut yaşantı, soyut kavramsallaştırma, yansıtıcı gözlem ve aktif yaşantı öğrenme biçimleri için hesaplanan katsayılar 0,72 ile 0,84 arasında değişmektedir.

2.3.2. Ortaokul Görsel Sanatlar Dersi Kazanım Ölçekleri

Araştırma kapsamında, ortaokul öğrencilerinin Görsel Sanatlar Dersi kazanımlarını hangi ölçüde edindiklerini belirlemek için Yanal (2019) tarafından geliştirilen Ortaokul Görsel Sanatlar Dersi kazanım ölçekleri kullanılmıştır. Ölçeklerde; altıncı, yedinci ve sekizinci sınıf Görsel Sanatlar Dersinin kazanımlarını temsil eden ifadeler yer almaktadır. Altıncı sınıf için hazırlanan kazanım ölçeğinde 21, yedinci ve sekizinci sınıf için hazırlanan kazanım ölçeklerinde ise 20 madde bulunmaktadır. Ölçeklerin geçerliğini sağlamak için Görsel Sanatlar Dersi öğretim programındaki kazanımlar dikkate alınmış ve uzman görüşüne başvurulmuştur. Ölçeklerin puanlanmasında 5'li derecelendirme sistemi kullanılmıştır. Ölçekler gözlem formu şeklinde tasarlanmıştır. Görsel Sanatlar Dersi öğretmeni her öğrencisi için ölçeklerde yer alan kazanımların öğrenciler tarafından gerçekleştirilme düzeyine göre 1 ile 5 arasında puan vermektedir. Ölçeklerden elde edilen puanlar madde sayısına bölünerek 1 ile 5 arasında genel bir puan elde edilmektedir. 5 ve 5'e yakın puanlar Görsel Sanatlar Dersi kazanımlarının büyük ölçüde gerçekleştirildiğini ifade etmektedir. Bu araştırmada, altıncı, yedinci ve sekizinci sınıf Görsel Sanatlar Dersi kazanım ölçekleri için hesaplanan alfa katsayıları sırasıyla 0,94; 0,95 ve 0,92'dir.

2.3.3. Görsel Sanatlar Dersi Tutum Ölçeği

Yanal (2019) tarafından geliştirilen GSD'ye yönelik tutum ölçeği ortaokul öğrencilerinin GSD'ye yönelik tutumlarını belirlemek için kullanılmıştır. Likert tipinde olan ölçme aracı 14 maddeden oluşmaktadır. Ölçme aracı tek faktörlü bir yapıya sahiptir. Ölçeğin geçerliğini sağlamak için branş öğretmenlerinden, alan uzmanlarından ve ölçme değerlendirme uzmanlarından görüş alınmıştır. Ayrıca, faktör analizi gerçekleştirilerek ölçeğin geçerliği incelenmiştir. Tek faktörlü yapı toplam varyansın yarısını açıklamıştır. Ölçekten alınan puanlar madde sayısına bölünerek 1 ile 5 arasında genel bir puan elde edilmektedir. 5 ve 5'e yakın puanlar Görsel Sanatlar Dersine yönelik tutumların olumlu olduğunu işaret etmektedir. Bu araştırmada ölçme aracının güvenilirliğini belirlemek için alfa katsayısı kullanılmıştır. Tek boyutlu ölçeğin alfa katsayısı 0,94 olarak belirlenmiştir.

2.3.4. Verilerin Analizi

Araştırma kapsamında, tutum ve kazanım puanları analiz edilmeden önce verilerin dağılımı incelenmiştir. Dağılımın belirlenmesinde çarpıklık ve basıklık değerleri temel alınmıştır. Tabachnick ve Fidell (2007)'e göre, bu değerlerin ± 1 aralığında yer alması verilerin normal dağılımdan aşırı sapmadığını göstermektedir. Bu araştırmada hesaplanan değerler ($-0,05 < \text{Çarpıklık} < -0,35$; $-0,13 < \text{Basıklık} < 0,65$) tutum ve kazanım puanlarının normal dağılıma oldukça yakın dağıldığını işaret etmiştir. Bu sonuç dikkate alınarak tutum ve kazanım puanlarının analizinde parametrik testler kullanılmıştır.

Bağımsız örneklem t testi, tutum ve kazanım puanlarını cinsiyete göre karşılaştırmak için uygulanmıştır. Ebeveyn eğitim durumu ve öğrenme stiline göre tutum ve kazanım puanlarını incelemek için ise tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Scheffe testi uygulanarak gruplar arasındaki farkın kaynağı belirlenmiştir.

3. Bulgular

Tablo 2. Ölçme Aralarından Elde Edilen Puanlara Ait Betimsel Değerler

Değişkenler	N	Min.	Maks.	\bar{X}	Ss
Görsel Sanatlar Dersine yönelik tutum	211	1,57	5,00	3,61	0,65
Görsel Sanatlar Dersi kazanımları	211	1,25	4,52	3,26	0,77

Ortaokul Öğrencilerinin Görsel Sanatlar Dersine ilişkin Öğrenme Stilleri, ...

Tablo 2 incelendiğinde, Görsel Sanatlar Dersine yönelik tutum puanlarının 1,57 ile 5,00 arasında değiştiği, puan ortalamasının ise $3,61 \pm 0,65$ olarak hesaplandığı anlaşılmaktadır. Görsel Sanatlar Dersi kazanım puanlarının ise 1,25 ile 4,52 arasında değiştiği ve puan ortalamasının $3,26 \pm 0,77$ olarak hesaplandığı gözlenmiştir. Elde edilen puan ortalamalarına göre, ortaokul öğrencilerinin GSD'ye yönelik olumlu tutumlarının ortanın üzerinde, Görsel Sanatlar Dersi kazanımlarını gerçekleştirme durumlarının ise orta düzeyde olduğu anlaşılmaktadır.

Tablo 3. Ölçme Aralarından Elde Edilen Puanların Cinsiyete Göre İncelenmesi

Değişkenler	Cinsiyet	N	\bar{X}	Ss	t	p
Görsel Sanatlar Dersine yönelik tutum	Erkek	103	3,51	0,69	-2,08	0,04
	Kız	108	3,70	0,58		
Görsel Sanatlar Dersi kazanımları	Erkek	103	3,09	0,77	-3,19	0,00
	Kız	108	3,42	0,73		

Tablo 3 incelendiğinde, cinsiyete göre GSD'ye yönelik tutum ve kazanım puanlarında anlamlı bir farklılık bulunmaktadır ($p < 0,05$). Kız öğrencilerin GSD'ye yönelik tutum ve kazanım puan ortalamaları erkek öğrencilerin puan ortalamalarından anlamlı olarak daha yüksektir.

Tablo 4. Ölçme Aralarından Elde Edilen Puanların Sınıf Düzeyine Göre İncelenmesi

Değişkenler	Sınıf	N	\bar{X}	Ss	F	p	Post-Hoc
Görsel Sanatlar Dersine yönelik tutum	6	71	3,71	0,67	5,92	0,00	6>8; 7>8;
	7	78	3,70	0,70			
	8	62	3,38	0,48			
Görsel Sanatlar Dersi kazanımları	6	71	3,34	0,93	0,98	0,38	-
	7	78	3,27	0,63			
	8	62	3,15	0,71			

Tablo 4 incelendiğinde, sınıf düzeyine göre GSD kazanım puanlarında anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Bununla birlikte, sınıf düzeyine göre GSD'ye yönelik tutum puanlarında anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($p < 0,05$). Scheffe testi sonuçlarına göre, araştırmaya katılan altıncı ve yedinci sınıf öğrencilerinin GSD'ye yönelik tutum puanları, sekizinci sınıf öğrencilerinin puanlarından anlamlı olarak daha yüksektir.

Tablo 5. Ölçme Aralarından Elde Edilen Puanların Öğrenme Stiline Göre İncelenmesi

Değişkenler	Öğrenme stili	N	\bar{X}	Ss	F	p	Post-Hoc
Görsel Sanatlar Dersine yönelik tutum	1. Değiştiren	45	3,78	0,58	3,03	0,02	2>4, 2>3; 1>4, 1>3;
	2. Yerleştiren	43	3,84	0,73			
	3. Özümseyen	43	3,48	0,48			
	4. Ayırıştırıcı	48	3,43	0,75			
	5. Çoklu Stil	32	3,63	0,54			
Görsel Sanatlar Dersi kazanımları	1. Değiştiren	45	3,47	0,66	9,49	0,00	2>4, 2>3; 1>4, 1>3;
	2. Yerleştiren	43	3,65	0,60			
	3. Özümseyen	43	2,94	0,83			
	4. Ayırıştırıcı	48	2,91	0,62			
	5. Çoklu Stil	32	3,39	0,86			

Tablo 5 incelendiğinde, öğrenme stiline göre GSD'ye yönelik tutum ve kazanım puanlarında anlamlı bir farklılık bulunmaktadır ($p<0,05$). Scheffe testi sonuçlarına göre, “değiştiren” ve “yerleştiren” öğrenme stiline sahip öğrencilerin GSD'ye yönelik tutum ve kazanım puanları, “özümseyen” ve “ayrıştıran” öğrenme stillerine sahip öğrencilerin puanlarından anlamlı olarak daha yüksektir.

Tablo 6. Ölçme Aralarından Elde Edilen Puanların Anne Eğitim Düzeyine Göre İncelenmesi

Değişkenler	Anne eğitim düzeyi	N	\bar{X}	Ss	F	p	Post-Hoc
Görsel Sanatlar Dersine yönelik tutum	1. İlkokul	54	3,41	0,57	3,11	0,03	3>1; 4>1
	2. Ortaokul	54	3,58	0,75			
	3. Lise	82	3,75	0,58			
	4. Lisans ve lisansüstü	21	3,61	0,70			
Görsel Sanatlar Dersi kazanımları	1. İlkokul	54	3,08	0,77	6,25	0,00	4>1, 4>2; 3>1, 3>2
	2. Ortaokul	54	3,06	0,76			
	3. Lise	82	3,39	0,74			
	4. Lisans ve lisansüstü	21	3,74	0,61			

Tablo 6 incelendiğinde, anne eğitim düzeyine göre GSD'ye yönelik tutum ve kazanım puanlarında anlamlı bir farklılık söz konusudur ($p<0,05$). Annesi “lise” ve “lisans ve lisansüstü” mezunu olan öğrencilerin GSD'ye yönelik tutum puanlarında, annesi “ilkokul” mezunu olan öğrencilerin puan ortalamalarından anlamlı olarak daha yüksektir. Annesi “lise” ve “lisans ve lisansüstü” mezunu olan öğrencilerin GSD kazanım puanları, annesi “ilkokul” ve “ortaokul” mezunu olan öğrencilerin puanlarından anlamlı olarak daha yüksek bulunmuştur.

Tablo 7. Ölçme Aralarından Elde Edilen Puanların Baba Eğitim Düzeyine Göre İncelenmesi

Değişkenler	Baba eğitim düzeyi	N	\bar{X}	Ss	F	p	Post-Hoc
Görsel Sanatlar Dersine yönelik tutum	1. İlkokul	38	3,39	0,53	2,81	0,04	3>1; 4>1
	2. Ortaokul	48	3,52	0,56			
	3. Lise	84	3,72	0,65			
	4. Lisans ve lisansüstü	41	3,67	0,78			
Görsel Sanatlar Dersi kazanımları	1. İlkokul	38	2,87	0,83	24,41	0,00	4>1, 4>2, 4>3; 3>1, 3>2
	2. Ortaokul	48	2,83	0,73			
	3. Lise	84	3,37	0,63			
	4. Lisans ve lisansüstü	41	3,90	0,44			

Tablo 7 incelendiğinde, baba eğitim düzeyine göre GSD'ye yönelik tutum ve kazanım puanlarında anlamlı bir farklılık söz konusudur ($p<0,05$). Babası “lise” ve “lisans ve lisansüstü” mezunu olan öğrencilerin GSD'ye yönelik tutum puanları, babası “ilkokul” mezunu olan öğrencilerin puan ortalamalarından anlamlı olarak daha yüksektir. Babası “lisans ve lisansüstü” mezunu olan öğrencilerin GSD kazanım puanları, babası “ilkokul”, “ortaokul” ve “lise” mezunu olan öğrencilerin puanlarından anlamlı olarak daha yüksek; babası “lise” mezunu olan öğrencilerin GSD kazanım puanları ise babası “ilkokul” ve “ortaokul” mezunu olan öğrencilerin puanlarından anlamlı olarak daha yüksektir.

4. Tartışma ve Sonuç

Ortaokul öğrencilerinin öğrenme stilleri ve demografik değişkenler açısından Görsel Sanatlar Dersi kazanım ve bu derse yönelik tutumlarının incelendiği çalışmada alanyazınla benzer bulgulara ulaşılmıştır. Genel olarak öğrencilerin Görsel Sanatlar Dersine yönelik tutumlarının ortanın üzerinde, Görsel Sanatlar Dersi kazanımlarını gerçekleştirme durumlarının ise orta düzeyde olduğu görülmüştür. Bununla birlikte cinsiyete göre Görsel Sanatlar Dersi kazanım ve GSD'ye yönelik tutumlarında anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Kız öğrencilerin erkek akranlarına kıyasla Görsel Sanatlar Dersi kazanım ve GSD'ye yönelik tutum düzeylerinin anlamlı olarak daha yüksek olduğu görülmüştür. Bu bulgular Orhun'un (2005) ortaokul, Akıncı'nın (2018) lise düzeyindeki öğrencilerin cinsiyetlerine göre Görsel Sanatlar Dersi kazanım ve tutumlarını karşılaştırdıkları çalışmaların bulgularıyla benzerlik göstermektedir. Özelde görsel sanatlar genelde güzel sanatlar alanlarındaki kazanım ve tutumlarda kız öğrencilerin lehine anlamlı farklılıklar söz konusudur.

Araştırmada incelenen değişkenlerden bir diğeri de sınıf kademelerine göre Görsel Sanatlar Dersi kazanım ve tutumlarına ilişkindir. Analizlere göre sınıf düzeyine göre dersin kazanımlarında anlamlı fark bulunmamıştır. Bununla birlikte, sınıf kademelerine göre Görsel Sanatlar Dersine yönelik tutumlarda anlamlı farklılıklar gözlenmiştir. Araştırmada sekizinci sınıf öğrencilerin altıncı ve yedinci sınıf öğrencilere kıyasla Görsel Sanatlar Dersine yönelik tutumlarının daha düşük düzeyde olduğu görülmüştür. Bu bulgular Ferahlıoğlu, Tepecik ve Kalyoncu (2014) ve Akıncı'nın (2018) yapmış olduğu çalışmaların bulgularıyla benzerlik göstermektedir. Ferahlıoğlu, Tepecik ve Kalyoncu (2014) ve Akıncı'ya (2018) göre tüm öğretim kademelerinde sınav odaklı geçiş sistemlerinin olması özellikle son sınıflardaki öğrencilerin Görsel Sanatlar Derslerine yönelik tutumlarını olumsuz yönde etkilemektedir. Sınava hazırlanma baskısıyla, okullar, öğretmenler, aileler çocukların sınav içeriği dışındaki dersleri ihmal etmeleri yönündeki tavsiyeleri de bu durumda etkili olmaktadır.

Araştırmada ele alınan bulgulardan bir diğeri de, öğrenme stilleri Görsel Sanatlar Dersi kazanım ve tutumları konusundadır. Analizlere göre Görsel Sanatlar Dersine yönelik tutum ve Görsel Sanatlar Dersi kazanımların öğrencilerin öğrenme stillerine göre farklılıklar gösterdiği görülmüştür. İleri analizlere göre, Kolb'un kuramına dayalı olarak "yerleştiren" ve "değiştiren" öğrenme stili güçlü olan öğrencilerin Görsel Sanatlar Dersine yönelik tutum ve Görsel Sanatlar Dersi kazanım puan ortalamaları, "özümseyen" ve "ayrıştıran" öğrenme stillerini daha fazla tercih eden öğrencilerin puan ortalamalarından anlamlı olarak daha yüksek bulunmuştur. Bu bulgular Mainemelis, Boyatzis ve Kolb (2002), Sünbül ve arkadaşları (2003), Yağışan ve Sünbül (2009), Weng, Ho, Yang ve Weng'in (2019) araştırma bulgularıyla benzerlik göstermektedir. Federico'ya (2000) göre öğrencilerin derslere ve öğretim materyallerine yönelik tutumlarının farklılaşmasında öğrenme stilleri önemli bir etkidir. Kolb'un modeline göre değiştiren ve yerleştiren öğrenme stiline sahip olan öğrenciler öğrenme süreçlerinde somut uyaranlar üzerinde aktif olarak çalışmayı ve yansıtıcı gözlemi içeren görsel uyaranları büyük oranda tercih etmektedirler. Bu yönüyle somut ve aktif işlemci yerleştiren stil ile yansıtıcı gözlemci yönleri güçlü olan değiştiren stildeki öğrenciler Görsel Sanatlar Dersine yönelik daha olumlu tutumlar geliştirmiş ve yüksek düzeyde kazanımlar elde etmişlerdir.

Araştırmada ulaşılan sonuçlar Görsel Sanatlar Dersinin öğretim program ve süreçlerine yönelik öneriler ortaya koymaktadır. Özellikle ortaokul son sınıflarda Görsel Sanatlar Dersine yönelik tutumlar ve bu dersteki kazanımların düşük olmasında sınav öğrenci merkezli öğretim paradigmasının etkisi oldukça dikkat çekicidir. Oysa Görsel Sanatlar Dersi öğrencilerin sınav kaygılarını da azaltan bir rolü söz konusudur. Bu nedenle Görsel Sanatlar Dersinin öğretim programının ilkelerine göre kazanımların okullarda gerçekleştirilmesi önem arz etmektedir. Bu kapsamda Görsel Sanatlar Derslerinin gerekliliği, diğer öğrenme alanlarına katkıları konusunda okul yöneticileri, öğretmenler ve ailelere konferans ve seminerler düzenlenmelidir. Araştırmada Görsel Sanatlar Dersi kazanım ve tutumlarında öğrenme stillerinin önemli bir faktör olduğu ortaya çıkmıştır. Bu kapsamda bu dersin öğretim programlarında öğrenme stillerine ağırlıklı

olarak yer verilebilir. Öğrenci merkezli bir program anlayışıyla öğrenme stillerine göre dersin nasıl planlanacağı ve etkinliklerin nasıl uygulanacağı konusunda öğretmenlere eğitimler verilebilir. Nicel araştırma yöntemleriyle gerçekleştirilen bu çalışmanın değişkenleri, nitel araştırma yöntemleriyle derinlemesine incelenebilir. Ayrıca farklı öğretim düzeylerinde öğrenme stillerine yönelik Görsel Sanatlar Dersi uygulamalarının etkilerini test etmek için deneysel araştırmalar tasarlanabilir. Ortaokul Öğrencilerinin Görsel Sanatlar Dersine ilişkin Öğrenme Stilleri, Tutumları ve Kazanımları Arasındaki İlişkiler Üzerine Bir Araştırma

Kaynaklar

- Akıncı, B. (2018). *Lise öğrencilerinin görsel sanat derslerindeki kazanımları, tutumları ve düşünme stillerinin çok yönlü incelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Alter, F. (2010). Using the visual arts to harness creativity. faculty of architecture, building and planning, *The University Of Melbourne E-JOURNAL*, 5(1) 1-12.
- Aşkar, P., & Akkoyunlu, B. (1993). Kolb öğrenme stili envanteri. *Eğitim ve Bilim*, 17(87), 1-47.
- Atkins, H., Moore, D., Sharpe, S. & Hobbs, D. (2001). Learning style theory and computer mediated communication. World Conference on Educational Multimedia, *Hypermedia & Telecommunications Proceedings*. ERIC No: ED 466131.
- Balcı, Ö. & Sünbül, A. M. (2015). Students' opinions on the activities based on learning styles in English foreign language reading classes. *SDU International Journal of Educational Studies*, 2(1), 1-19.
- Catterall, J.S., Dumais, S.A., Thompson, G.H. (2012). The arts and achievement in at-risk youth: findings from four longitudinal studies. *Research Report*, National Endowment for the Arts Washington.
- Dunn, R., & Dunn, K. (1992). *Teaching elementary students through their individual learning styles: Practical approaches for grades 3-6*. Boston: Allyn & Bacon.
- EDB. (2018). Hong Kong Regional Education Arst Curriculum. Erişim: 15.11.2018 (<https://www.edb.gov.hk/tc/curriculum-development/kla/arts-edu/references/ad006/arts-develop-2.html>)
- Federico, P. A. (2000). Learning styles and student attitude toward various aspects of network-based instruction. *Computers in Human Behavior*, 16, 359-379
- Eisner, E. W. (2001). Should we create new aims for art education?. *Art Education*, 54(5), 6- 10
- Ferahoğlu, N. S., Tepecik, A., & Kalyoncu, R. (2014). İlköğretim okulları 8. sınıflarda Tokat yazma motiflerinin özgün baskı çalışmalarında uygulama etkililiği üzerine bir araştırma. *Bayburt Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 9(2), 182-192
- Furnham, A., & Chamorro-Premuzic, T. (2004). Personality, intelligence, and art. *Personality and Individual Differences*, 36, 705-715.
- Gregorc, A. F. (1985). *Inside styles: Beyond the basics*. Maynard, MA: Gabriel Systems.
- Güven, Z.Z. & Sünbül, A.M. (2007). The relation between the learners' autonomy levels and their learning styles. *International Conference on Quality in Education in the Balkan Countries*, 8th - Saturday 11th November 2007, Selanik - Greece.
- Hurwitz, A. & Day, M. (1995) *Children and Their Art: Methods for the Elementary School*, Florida : Harcourt Brace College Publishers.
- Indoshi, F.C., Wagah, M.O. & Agak, J.O. (2010). Factors that determine students' and teachers' attitudes towards art and design curriculum. *International Journal of Vocational and Technical Education*, 2(1), 9-17,
- Keefe, J. W. (1979). Learning style: an overview. In J. W. Keefe (Ed.), *Learner learning styles: Diagnosing and prescribing programs* (pp. i-ii). Reston: NASSP.
- Kolb, D. (1985). *Learning Style Inventory: Self Scoring Inventory and Interpretation* Booklet. Boston: McBer and Company.
- Kolb, D. A. (1984). *Experiential learning: Experiences AS the source of learning and development*. Englewood Cliffs, N. J. Prentice Hall Inc.

- Kolb, D. A. (1999). *The Kolb learning style inventory*. Hay Resources Direct
- Lawrence, B., Ntelioglou, B. and Milford, T. (2020). It is complicated: Learning and teaching Is not about "Learning Styles". *Front. Young Minds*, 8, 110. doi: 10.3389/frym.2020.00110
- Mainemelis, C., Boyatzis, R. E., & Kolb, D. A. (2002). Learning Styles and Adaptive Flexibility: Testing Experiential Learning Theory. *Management Learning*, 33(1), 5–33.
- Martin, A. J., Mansour, M., Anderson, M., Gibson, R., Liem, A. D. & Sudmalis, D. (2013). The role of arts participation in students' academic and nonacademic outcomes: A longitudinal study of school, home, and community factors. *Journal of Educational Psychology*, 105 (3) .709-727
- MEB. (2014). Seçmeli Ortaokul Görsel Sanatlar Dersi Öğretim Programı. http://www.eryamansanat.com/pluginfile.php/335/mod_resource/content/1/Se%C3%A7meli%20g%C3%B6resel%20sanatlar%20dersi%20%C3%B6%C4%9Fretim%20program%C4%B1.pdf, Erişim Tarihi: 10.07.2019.
- Mercin, L. (2002). İlköğretim kurumlarında müze eğitiminin sanat eğitimi içerisindeki rolü. *Gazi Üniversitesinin Eğitimde75. Yılı Sanat Eğitimi Sempozyumu*, Ankara: G. Ü. Gazi Eğitim Fakültesi.
- Newton, P. M. (2015). The learning styles myth is thriving in higher education. *Educ. Psychology*, 6, 1908. doi: 10.3389/fpsyg.2015.01908
- Opoku-Asare, N. A., Tachie-Menson, A., & Essel, H. B. (2015). Perceptions, attitudes and institutional factors that influence academic performance of visual arts students in Ghana's senior high school core curriculum subjects. *Journal of Education and Practice*, 6 (21), 39-49.
- Orhun, F. B. (2005). Resim-iş dersine ilişkin tutumların ölçülmesi. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 18, 15-22
- Riding, R. & Cheema, I. (1991). Cognitive styles – an overview and integration. *Educational Psychology*, 113(4), 193-215.
- Riener, C. & Willingham, D. (2010). The myth of learning styles. *Change*, 42, 32–35. doi: 10.1080/00091383.2010.503139
- Sünbül, A. M. (2004a). Öğretimde planlama ve değerlendirme dersinde, öğrenme stillerine dayalı öğretim uygulamasının öğrenci erişimlerine ve öğrenilenlerin kalıcılığına etkisi. *Selçuk Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 16(18), 367-380.
- Sünbül, A. M., Yağız, D. & Arslan, O. (2003). The effects of learning styles and attitudes on the prediction of academic success in primary school 2nd Level Science Course. XII. *Paper Presented Congress on Educational Sciences*, 3, 1578-1588, Antalya, Turkey.
- Sünbül, A.M. (2004b). *Öğretim ilke ve yöntemleri*. Konya: Çizgi Yayınevi
- Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2007). *Using multivariate statistics* (5th ed.) Boston: Allyn and Bacon.
- Tyler, C. W., & Likova, L. T. (2012). The role of the visual arts in the enhancing the learning process. *Frontiers in human neuroscience*, 6(8), 1-9.
- Thomas, M. K., Singh, P., Klopfenstein, K., & Henry, T. (2013). Access to High School Arts Education: Why Student Participation Matters as Much as Course Availability. *Education Policy Analysis Archives*, 21(83) Retrieved [05.05.2017], from <http://epaa.asu.edu/ojs/article/view/1224>
- Visual Arts (2018). Visual arts. Retrieved from <https://canada.k12.tr/visual-arts-2/>
- Weng, F., Ho, H., Yang, R. & Weng, C. (2019). The influence of learning style on learning attitude with multimedia teaching materials. *Eurasia Journal of Mathematics, Science and Technology Education*, 15(1), 1-8.
- Winner, E. & Hetland, L. (2000). The arts and academic achievement: what the evidence shows. *J. Aesthet. Education*, 34, 3–10
- Yağışan, N. & Sünbül, A. M. (2009). Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü öğrencilerinin öğrenme tercihleri. *8.Ulusal Müzik Eğitimi Sempozyumunda Sunulan Bildiri*, 23-25 Eylül, Samsun

- Yanal, S. (2019). *Türk ve Suriyeli ortaokul öğrencilerinin Görsel Sanatlar Dersi kazanımları, tutumları ve akademik benlik kavramlarının incelenmesi*, Yüksek Lisans Tezi, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Konya.
- Yılmaz, H. & Sünbül, A.M. (2003). *Öğretimde planlama ve değerlendirme*. Konya: Mikro Yayınevi
- Yurt, E., Aydın, M., & Sahin, I. (2015). Assessing uses of motivated strategies by middle school students based on their learning styles. *Croatian Journal of Education*, 17(3), 117-149.
- Yurt, E. & Sünbül, A.M. (2012). Sanal ortam ve somut nesnelere kullanılarak gerçekleştirilen modellemeye dayalı etkinliklerin uzamsal düşünme ve zihinsel çevirme becerilerine etkisi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, 12(3), 1975-1992
- Zhang, J. (2000). *Metacognition, cognition and L2 reading: A study of Chinese university EFL readers' metacognitive knowledge and strategy deployment*. Unpublished PhD thesis, National Institute of Education, Nanyang Technological University, Singapore.

Extended Summary

1. Introduction

Visual arts education contributes to the development of students in all areas of learning in order to contribute primarily to their artistic and aesthetic sensibility, visual knowledge, skills, and values. Students need to make multifaceted efforts to develop their aesthetic and artistic potential, values, interests and attitudes and be effective in their artistic activities and processes at a universal level (Visual Arts, 2018).

In the research conducted by Martin, Mansour, Anderson, Gibson, Gregory, and Sudmalis (2013) at the secondary and high school level, the relationships between students' activity levels in Visual Arts Classes and in-class and extracurricular features were examined. In their research, it was seen that students' pre-attitudes towards visual arts, pre-affective characteristics, and cognitive entrance behaviors related to school were effective on the activities and performances in Visual Arts Lessons.

There are also studies in the literature that reveal that there is a relationship between the realization of the goals of the Visual Arts Course and the learning style, skills, attitude, and achievements of students (Alter, 2010; Furnham & Chamorro-Premuzic: 2004; Hurwitz & Day, 1995; Mercin, 2002; Opoku-Asare, Tachie-Menson & Essel, 2015).

It has been observed that the individual differences of learners in cognitive, affective, and psychomotor dimensions affect the learning outcomes and achievements of the Visual Arts Course (VAC). Students' attitudes, interests, abilities, competencies, skills, and pre-acquisition emerge as determining factors that affect the realization of the course objectives.

On the other hand, it has been observed that there are an insufficient number of studies (Akıncı, 2018; Ferahlıoğlu, Tepecik and Kalyoncu, 2014; Orhun, 2005; Sünbül et al, 2003; Sünbül 2004a, 2004b; Yağışan & Sünbül, 2009; Weng, Ho, Yang & Weng, 2019; Yanal, 2019) that deal with the relations between Visual Arts Lesson acquisitions, attitudes towards this lesson and students' learning styles with a holistic approach. In this context, in this study, the visual arts course acquisition and attitudes towards the course were examined according to the students' demographic characteristics and learning styles at the secondary school level.

2. Methodology

This research has been shaped according to the causal comparison pattern. In the study, in accordance with the causal comparison pattern, the attitude and acquisition scores towards VAC were examined by considering the variables of parental education level, gender, and learning style.

Through the convenience sampling method, 211 secondary school students studying in some schools in the city center of Konya were randomly selected and included in the study. The rate of male students participating in the study is 48.8%, and the rate of female students is 51.2%. The proportion of students in the sixth, seventh, and eighth grades is 33.6%, respectively; It was calculated as 37% and 29.4%. 'Learning Styles Inventory,' 'Visual Arts Lesson Achievement Scales' and 'Visual Arts Lesson Attitude Scale' were used as data collection tools. Within the scope of the research, Learning Styles Inventory developed by Kolb (1985) was used to examine middle school students' learning styles. The adaptation study of the Turkish form of the inventory was carried out by Aşkar and Akkoyunlu (1993). Secondary School Visual Arts Lesson acquisition scales developed by Yanal (2019) were used to determine to what extent secondary school students acquired their Visual Arts Course outcomes. Finally, the attitude scale towards VAC developed by Yanal (2019) was used to determine secondary school students' attitudes towards VAC. Data were analyzed using an independent sample t-test and one-way analysis of variance.

3. Findings, Discussion and Results

Similar findings with the literature were found in the study (Akıncı, 2018; Ferahlıoğlu, Tepecik & Kalyoncu, 2014; Federico, 2000; Güven & Sünbül, 2007; Mainemelis, Boyatzis & Kolb, 2002, Weng,

Ho, Yang & Weng, 2019), which examined the visual arts course acquisition and attitudes towards this course in terms of learning styles and demographic variables of secondary school students. In general, it was observed that the students' attitudes towards the Visual Arts Lesson were above the middle, and their level of achieving the Visual Arts Lesson outcomes was medium.

According to the results obtained, it was found that female students' attitudes and achievement scores towards Visual Arts Class were higher than male students' scores. Sixth and seventh-grade students' Visual Arts Course attitudes were higher than the eighth-grade students' average scores. As a result of the research, it is observed that the students who had "placing" and "changing" learning styles had significantly higher scores than the students who had "assimilating" and "decoupling" learning styles. It was determined that as the parental education level increased, students' Visual Arts Class mean scores of achievement and attitude increased. Based on the study results, suggestions were provided regarding the teaching program, processing, and future research of the Visual Arts Course.

Etik Beyannameesi

Bu makalede "Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi" kapsamında belirtilen bütün kurallara uyduğumu, "Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiğine Aykırı Eylemler" başlığı altında belirtilen eylemlerden hiçbirini gerçekleştirmediğimi, hiçbir çıkar çatışmasının olmadığını ve oluşabilecek her türlü etik ihlalinde sorumluluğun makale yazarına ait olduğunu beyan ederim.

Araştırma makalesi: Kara, S. (2020). Ortaokul öğrencilerinin görsel sanatlar dersine ilişkin öğrenme stilleri, tutumları ve kazanımları arasındaki ilişkiler üzerine bir araştırma. *Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 22(3), 766-781.